

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: nezletilá X, narozená dne X
zastoupená zákonným zástupcem X
oba bytem X

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2025, č. j. MV-147486-4/SO-2025

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně požádala o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ministerstvo vnitra toto vízum dne 24. 7. 2025 neudělilo. Následně žalobkyně požádala o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Žalovaná ve sdělení ze dne 12. 11. 2025, č. j. MV-147486-4/SO-2025, dospěla ke shodnému závěru, že tu je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. l) uvedeného zákona.
2. Proti novému posouzení důvodů pro neudělení dlouhodobého víza žalovanou žalobkyně brojila žalobou, kterou se domáhala zrušení tohoto rozhodnutí žalované. Vymezila se vůči důvodům, pro které jí nebylo uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění.
3. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Soud nejprve řešil, zda jsou splněny podmínky řízení a žaloba je přípustná. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) soud žalobu jako nepřipustnou odmítne, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
4. Kompetenční vyluku ze soudního přezkumu obsahuje i zákon o pobytu cizinců. Podle § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že z přezkoumání soudem jsou vyloučena rozhodnutí o neudělení dlouhodobého víza a rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.

5. Výlukou ze soudního přezkumu rozhodnutí o neudělení víz se již soudy, včetně Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), zabývaly a dospěly k závěru, že není v rozporu s ústavním pořádkem, neboť na udělení víza nemá žadatel nárok a neudělením víza není zasaženo do žádného základního práva, kterému podle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod náleží soudní ochrana (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11; rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2019, č. j. 5 Azs 283/2018-28, bod 9 a judikatura tam citovaná).
6. V kontextu soudního přezkumu udělování víz se NSS zabýval i právem na spravedlivý proces zakotveným v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a došel k závěru, že tato soudní výluka není rozporná ani s mezinárodním právem (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2013, č. j. 7 As 80/2013-34). Subjektivní právo cizince na pobyt na území České republiky nevyplývá ze žádného mezinárodního katalogu základních práv (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2020, č. j. 3 Azs 260/2019-27, bod 16).
7. Judikatura NSS ovšem dovodila, že výluka není absolutní (např. rozsudky NSS č. j. 5 Azs 283/2018-28, ze dne 26. 9. 2019; nebo č. j. 9 Azs 115/2018-39; či ze dne 4. 1. 2018, č. j. 6 Azs 253/2016-49, č. 3718/2018 Sb. NSS). Pokud by bylo právo na udělení dlouhodobého víza odvozeno z unijních předpisů, měl by žalobce s ohledem na čl. 47 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie právo na soudní přezkum rozhodnutí o neudělení takového víza (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 9. 2019, č. j. 10 Azs 112/2018-50, body 11 a 12; a č. j. 6 Azs 253/2016-49, bod 45; rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2018, č. j. 45 A 102/2016-23, č. 3755/2018 Sb. NSS, bod 15; rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2024, č. j. 10 Azs 81/2023-52, bod 15).
8. Soud se proto zaměřil na otázku, zda žalobkyni právo na soudní přezkum neplyne z unijního předpisu.
9. Platí přitom, že členské státy jsou povinny zajistit soudní přezkum rozhodnutí o neudělení krátkodobých víz, a to na základě čl. 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. 7. 2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“), který byl vyložen rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 12. 2017, C-403/16, *El Hassani*. Vízový kodex se však dle jeho čl. 1 odst. 1 vztahuje pouze na krátkodobá víza nepřesahující tři měsíce. Žalobkyně ale žádala o udělení dlouhodobého víza nad 90 dní ve smyslu § 17b ve spojení s § 33 zákona o pobytu cizinců. Vízový kodex tedy na její případ aplikovat nelze (obdobně srov. rozsudky NSS ze dne 17. 5. 2022, č. j. 2 Azs 286/2022-40; a ze dne 18. 5. 2023, č. j. 6 Azs 272/2022-41; ze dne 23. 8. 2024).
10. U dlouhodobých víz, které jsou tzv. „národním typem víza“, je zapotřebí rozlišovat mezi důvody podání žádostí o jejich udělení. Pokud je účel pobytu, pro nějž je o dlouhodobé vízum žádáno, upraven unijním právem, soudní výluka se neužije (srov. rozsudky NSS č. j. 6 Azs 253/2016-49, bod 35; nebo ze dne 30. 6. 2023, č. j. 4 Azs 224/2022-37, body 16 a 17; nebo ze dne 23. 5. 2024, č. j. 10 Azs 81/2023-52, bod 15). Do působnosti tak spadají např. dlouhodobá víza za účelem studia či podnikání. Žalobkyně o takový typ dlouhodobého víza nežádala, žádala výslovně o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území.
11. U dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území judikatura správních soudů dovodila, že jsou ryze vnitrostátním druhem oprávnění k pobytu, na které se výluka ze soudního přezkumu vztahuje (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2025, č. j. 11 A 30/2025-38; či Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 6. 2025, č. j. 35 A 7/2025-27).
12. Ke konkrétnímu případu žalobkyně lze doplnit, že na něj nelze použít směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných

příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, neboť žalobkyně je státním příslušníkem Gruzie, nikoliv občanem Evropské unie (viz čl. 1 a 2 této směrnice).

13. V úvahu nepřipadá ani použití směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. 9. 2003 o právu na sloučení rodiny, žalobkyně o sloučení rodiny vůbec neusilovala. Jak již soud opakovaně uvedl, žádala o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území ve smyslu § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
14. Protože se žalobkyně domáhala přezkumu nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, které je ze soudního přezkumu vyloučeno na základě § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a soudní přezkum napadeného rozhodnutí nelze dovodit ani z mezinárodního či unijního práva, je žaloba ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná.
15. Soud ji proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. ledna 2026

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně

